

Ministerie van Justitie

Directoraat-Generaal Wetgeving, Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken

Directie Wetgeving

Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Bezoekadres
Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 79 11
Fax (070) 3 70 75 16
www.justitie.nl

Onderdeel	Sector Straf- en Sanctierecht
Datum	7 augustus 2008
Ons kenmerk	5558570/08/6
Uw kenmerk	2070825260
Bijlage(n)	1
Onderwerp	Kamervragen over het innen van buitenlandse boetes in Nederland

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

In antwoord op uw brief van 16 juli 2008 deel ik u mee dat de vragen van het lid Heerts van uw Kamer, over het innen van buitenlandse boetes in Nederland, worden beantwoord zoals aangegeven in de bijlage bij deze brief.

De Minister van Justitie,

Vragen van het lid Heerts (PvdA) aan de minister van Justitie over het innen van buitenlandse boetes in Nederland. (Ingezonden 15 juli 2008, nr. 2070825260)

Vraag 1

Kent u het bericht "Hulp bij foute vakantieboete"?)

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Deelt u de mening dat Nederlanders die vanwege een in het buitenland begane overtreding in Nederland een boete krijgen in staat zouden moeten kunnen zijn om zonder gehinderd te worden door taal- of andere problemen, daartegen bezwaar te maken? Zo ja, hoe gaat u dit bewerkstelligen? Zo neen, waarom niet?

Vraag 4

Wordt er door het innen door het CJIB van buitenlandse boetes bewerkstelligd dat het bezwaar maken tegen een dergelijke boete niet meer wordt bemoeilijkt door een taalprobleem? Zo ja, op welke wijze? Zo neen, waarom niet?

Antwoord 2 en 4

Het is goed dat door implementatie van het desbetreffende kaderbesluit de mogelijkheden voor de lidstaten van de Europese Unie om opgelegde geldelijke sancties tenuitvoer te leggen, zijn vergroot. Het is van belang dat een na een zorgvuldige procedure opgelegde sanctie, eenmaal onherroepelijk, ook daadwerkelijk tenuitvoer wordt gelegd. Het EU-kaderbesluit inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties (PbEG L 76) biedt daarvoor een zorgvuldige regeling. Deze regeling, waarin het CJIB als tenuitvoerleggende instantie een centrale rol vervult, komt voor de tenuitvoerlegging van een buitenlandse geldelijke sanctie evenwel pas in beeld op het moment dat de procedure in de staat van overtreding resulteert in een onherroepelijke beslissing waarbij een tot dan toe nog onbetaald gebleven geldboete is opgelegd. Eerst vindt een op een overtreding volgende procedure plaats in de staat van overtreding. Over deze procedure en de daarbij behorende rechtsbescherming kan het volgende worden gezegd.

Het merendeel van de lidstaten van de Europese Unie is partij bij de EU-rechtshulpovereenkomst van 29 mei 2000 (*Trb.* 2000, 96). Deze overeenkomst voorziet in de mogelijkheid voor staten tot rechtstreekse toezending aan betrokkenen van gerechtelijke stukken. In het geval aannemelijk is dat de geadresseerde de taal waarin het gerechtelijk stuk is gesteld niet beheerst, verplicht artikel 5, derde lid, van de overeenkomst om in elk geval de essentie van het stuk te vertalen in de taal van de lidstaat waar de geadresseerde verblijft. Daarnaast dient de geadresseerde op grond van artikel 5,

vierde lid, van de overeenkomst altijd te worden gewezen op de mogelijkheid om in de uitvaardigende lidstaat inlichtingen in te winnen over zijn rechten en plichten met betrekking tot het gerechtelijk stuk. Eenzelfde regeling is opgenomen in de Schengen Uitvoeringsovereenkomst. Ingevolge deze regeling hanteert het CJIB bijvoorbeeld voor buitenlandse overtreders een drietalige bijsluiter in het Frans, Engels en Duits. Hierin wordt de essentie van de procedure in die talen beschreven.

In de staat van de overtreding staan de daar bestaande rechtsmiddelen open om de desbetreffende beslissing zo nodig tot in hoogste rechterlijke instantie aan te vechten. Het EVRM waarborgt het recht op een eerlijk proces en het daarbijbehorende recht van de betrokkene om in een taal die hij begrijpt op de hoogte te worden gesteld van de aard van de beschuldiging. Dit laatste impliceert tevens vertaling van tenminste de stukken die voor een eerlijk verloop van de procedure noodzakelijk zijn.

Overigens heeft de ANWB begin 2007 schriftelijk mijn aandacht gevraagd voor dit onderwerp. In mijn reactie destijds aan deze organisatie heb ik aangegeven dat de procedurele rechten van hen die in de Europese Unie worden beschuldigd van het plegen van een verkeersovertreding voldoende zijn gewaarborgd. De desbetreffende briefwisseling is besproken tijdens de behandeling door de Tweede Kamer van het wetsvoorstel waarmee het kaderbesluit in de Nederlandse regelgeving is geïmplementeerd. Ook schriftelijk ben ik hier nader op ingegaan. Graag verwijs ik naar Kamerstukken I 2006/07, 30 699, C.

Vraag 3

Voor welke landen int het Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB) inmiddels niet betaalde boetes? Voor welke landen zal dat aan het einde van het jaar het geval zijn?

Vraag 5

Hoe kan de betaling van niet betaalde buitenlandse boetes, anders dan boetes die het CJIB int, in Nederland worden afgedwongen? Gebeurt dit in de praktijk ook? Welke belemmeringen bestaan er voor buitenlandse autoriteiten die een Nederlander een boete hebben opgelegd om betaling van die boete in Nederland af te dwingen?

Antwoord 3 en 5

De tenuitvoerlegging van een geldboete buiten het eigen land vereist altijd een vorm van internationale strafrechtelijke samenwerking met het land waar de overtreder woonachtig is. Binnen de Europese Unie is deze samenwerking ingevolge het EU-kaderbesluit inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties, gebaseerd op het beginsel van wederzijdse erkenning. Wederzijdse erkenning impliceert de verplichting om een in een andere lidstaat van de Europese Unie opgelegde geldelijke sanctie zonder verdere formaliteiten te erkennen en tenuitvoer te leggen. Op grond van de regeling in het kaderbesluit kunnen de lidstaten van de Europese Unie geldboetes voor tenuitvoerlegging aan Nederland overdragen. De lidstaten zijn

verplicht het kaderbesluit in nationale regelgeving te implementeren. Naast Nederland hebben thans Frankrijk, Denemarken, Tsjechië, Oostenrijk, Finland, Hongarije en Roemenië het kaderbesluit geïmplementeerd. Het gebruik van de mogelijkheid om op grond van de regeling in het kaderbesluit een geldboete voor tenuitvoerlegging aan een andere lidstaat te verzenden staat evenwel ter beoordeling van de lidstaat waar de overtreding heeft plaatsgevonden.

Buiten dit kader is samenwerking mogelijk op grond van traditionele wederzijdse rechtshulp. Op het terrein van tenuitvoerlegging gelden de regels uit de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnis (WOTS) in samenhang met de toepasselijke verdragen. Op grond van de bepalingen van de WOTS kunnen in het buitenland opgelegde geldboetes, voorzover deze gebaseerd zijn op een verdrag, in Nederland ten uitvoer worden gelegd. Zo kan thans bijvoorbeeld met Duitsland, dat de implementatie van bovengenoemd EU-kaderbesluit nog niet heeft voltooid, worden samengewerkt op grond van het Verdrag tussen de lidstaten van de Europese Gemeenschap inzake de tenuitvoerlegging van buitenlandse strafvonnis (Trb. 1992, 39). In dat geval wordt in een exequatur procedure de buitenlandse sanctie omgezet naar Nederlands recht. Ook de inning van deze sancties verloopt via het CJIB.

1) De Telegraaf, 10 juli 2008